

pracovištích zaměstnavatelů a ve firmách. Polovina vyučujících po hospitaci uvedla, že v průběhu roku využívá akce mimo školu v rámci daného předmětu, ve větší míře tuto aktivitu uvedli vyučující na gymnáziích.

Další z motivačních technik je tzv. zážitková pedagogika např. ve formě seznamovacích a adaptačních nebo sportovních kurzů či účast v soutěžích. Seznamovací pobyty pro žáky 1. ročníků pro usnadnění přechodu mezi základní a střední školou pořádá 77,6 % škol. Na účast v soutěžích byli žáci v průběhu roku připravováni podle přibližně dvou pětín vyučujících. Všechny uvedené jevy byly pozorovány přibližně stejně často v hodinách, kde byli přítomni žáci se SVP, a v hodinách, kde přítomni nebyli. Obecně lze konstatovat provázanost uvedených aspektů motivace – vyučující, kteří využívají jeden typ motivačních aktivit, častěji využívají také ostatní způsoby motivace žáků.

I ve středním vzdělávání ČŠI pravidelně monitoruje školní klima. Ze dvanácti posuzovaných aspektů školního klimatu byla vyučujícími celkově nejlépe hodnocena vzájemná tolerance mezi žáky a zaměstnanci školy a sounáležitost se školou. Z analýzy dat dále vyplývá, že nebyl zjištěn žádný významný rozdíl v klimatu mezi školami, kam dochází vyšší podíl žáků se SVP (více než 10 %), a školami ostatními.

Žáci se SVP byli aktivně zapojováni do aktivit školy téměř ve všech středních školách. Ve srovnání se základními školami však inspektoři tento fakt hodnotili jako „rozhodně ano“ v menší míře (68,3 % škol oproti 80,4 % základních škol).

Všechny navštívené školy s výjimkou jedné motivovaly žáky se SVP k dalšímu vzdělávání na vyšším stupni vzdělání (nástavbové studium, VOŠ, VŠ). Výchovné a kariérové poradenství za tímto účelem využívalo 96,5 % škol. Spolupráci s vysokými a vyššími odbornými školami navázala necelá čtvrtina středních škol (23,5 %). Motivace prostřednictvím školních projektů probíhala v 36,5 % škol.

Důvody předčasného odchodu ze vzdělávání opět zjišťovaly všechny navštívené školy s výjimkou dvou. Nejčastěji se jednalo o špatný prospěch a nezvládnutí učiva (69,6 % škol). Absence a záškoláctví byly příčinou odchodu ze střední školy v 30,4 % případů. Dalším častěji zmiňovaným důvodem byl nezájem o obor nebo jeho špatná volba (16,5 %), popřípadě nezájem o studium a nízká motivace obecně (12,7 %).

Jasná pravidla pro omlouvání absencí, včetně určení jejich počtu, byla nastavena ve všech navštívených školách kromě jedné (z toho 12 % „spíše ano“).

3.7 Partnerství a spolupráce

Péče o žáky se SVP vyžaduje spolupráci také s dalšími aktéry vzdělávacího procesu – rodiči, specializovanými pracovišti, zřizovatelem a příslušnými orgány státní správy. Zkušenosti se vzděláváním žáků se SVP mohou sdílet školy mezi sebou. Je také důležité, jak se škola prezentuje na veřejnosti a informuje o své činnosti. Vzhledem k tomu, že s rodiči a institucemi spolupracují téměř všechny školy, byla zjišťována míra efektivity této spolupráce. Bylo zjištěno, že rozhodně nebo spíše efektivně je spolupráce s rodiči rozvíjena v devíti desetinách škol.

S partnery z různých institucí (např. školské poradenské zařízení, OSPOD, neziskové organizace) v oblasti podpory žáků se SVP školy efektivně spolupracují v 92,3 % případů, z toho jako rozhodně efektivní byla hodnocena spolupráce více než poloviny škol.